

Resolucijski cilji se slabo uresničujejo

Naj ponovno osvežim podatek, da letošnja resolucija predvideva 3,5 odstotno rast industrijske proizvodnje. Ne dosežemo je, zaostaja pa tudi za lanskajšim podatkom za sedem mesecev beleži le 1,7 odstotno rast. Med 16 industrijskimi panogami so lanske sedemmesečno proizvodnjo dosegali oziroma presegli le v kovinsko predelovalni industriji, proizvodnji gradbenega materiala, končnih lesnih izdelkov in živilskih proizvodov. Ali povedano še drugače, na podlagi podatkov, ki jih OZD mesečno posredujejo komiteju za družbeno planiranje in gospodarstvo, v sedmih mesecih v polovici OZD niso dosegli lanske proizvodnje, prav toliko OZD pa ni doseglo planirane proizvodnje.

Akumulacije skorajda ni!

Ob polletju so vse OZD izkazale pozitiven finančni rezultat – izgubarjev ni – vendar pa sedem OZD ni ustvarilo sredstev akumulacije. To so: DO Avtomontaža TOZD Utensilia, DO Tovil, SGP Grosuplje TOZD Gradbeni polizdelki, DO Tobačna tovarna Ljubljana TOZD Proizvodnja, TOZD Torbica in TOZD Tobak ter DO Ljubljanske mlekarne TOZD Posestva. Sicer pa so cene v polletju zrasle za 66 odstotkov, celotni prihodek za 64 odstotkov, dohodek pa za 56 odstotkov, izločena sredstva za akumulacijo pa za 39 odstotkov! Podatki, ki močno opozarjajo na šibko reproduktivno sposobnost višjega gospodarstva. Ob tem zapišimo, da se je ob relativno boljši oskrbljenosti z domačimi surovinami (v juliju) poslabšala oskrbljenost z uvoženimi surovinami, saj je bila v večini slaba ali komaj zadovoljiva. Stanje naročil za domači trg se je poslabšalo. Dovolj naročil je v šestih OZD, z naročili za izvoz so zadovoljni v devetih. Stanje plačanih računov je dobro le v treh OZD, v štirih je kritično, v ostalih slabo. V mesecu juliju so imeli v večini industrijskih OZD težave z likvidacijo.

Kaj pa izvoz?

Skupni izvoz v prvem polletju je bil v primerjavi z lanskim večji za 49,9 odstotka, v primerjavi s povprečjem lanskega leta pa za 4,2 odstotka.

Konvertibilni izvoz je primerjajoč enako obdobje lani za 35,6 višji, klirinški pa kar za 79,2 odstotka. Letos se je močno zmanjšal izvoz v razvite države, od lanskih 60 letos le 45,6 odstotka. Spremenila se je tudi struktura uvoza, povečal se je uvoz reprodukcijskega materiala in delež opreme, zmanjšal pa uvoz blaga za široko potrošnjo. Prisotna je tudi ugotovitev, da so se kljub devalvaciji, s katero se je tečaj dinarja ustrezno spremenil, dohodkovni učinki zaradi visokih podražitev vhodnih materialov, občutnega znižanja izvoznih spodbud in visokih uvoznih taks

že bolj ali manj izničili. Izvoz se res povečuje, toda ne samo zato, ker bi bil bolj privlačen kot prodaja doma ampak pogosto zato, ker se prodaja na domačem trgu zapira.

Kmetijski rezultati bodo slabši

Odkup mleka se je v zadnjih mesecih povečal, torej še sledi planskim predvidevanjem, slabše pa je z odkupom klavne govede. Zaradi pomanjkanja krme pa je pričakovati manjši odkup mleka v naslednjih mesecih, prav tako tudi klavne govede, razen če bo pomanjkanje hrane tako veliko, da bodo prodane tudi živali s prenizko klavno težo in živali iz osnovne črede.

Škoda zaradi suše je občutna (z izjemo ožjega barja) predvsem na koruzi. Posebej močno pa je prizadeto travinje na hribovskem in višinskem območju, kjer je polovica vseh kmetijskih zemljišč. Ocenjuje se izpad pridelka sena od 25 do 80 odstotkov, kar pomeni premalo krme za živino, zlasti na hribovitem delu. Da se prepreči pokol osnovne črede zaradi pomanjkanja krme, je potrebno takoj dogniti travnike, da se pospeši rast trav in zasejati krmne rastline, predvsem mnogocvetno guljko in krmni ohrovt. Glede na visoke cene repromateriala bo potrebno regresirati nakup krmil in semen, kar naj bi sofinancirala SIS za kmetijstvo in preskrbo ljubljanskih občin.

Se to. Pridelalek pšenice je letos na TOZD Posestva nižji kot v prejšnjih letih. Na 87 ha je našte 433 ton pšenice. Na 71 ha so pridelali 141 ton oljne ogrščice, odkup pšenice iz zasebnega sektorja je znašal le 17 ton.

Premalo denarja za družbene dejavnosti

Finančna problematika se na vseh področjih družbenih dejavnosti še nadalje pogloblja. Najbolj pereča je še vedno v zdravstvu, kjer razkorak med prilivi in finančnimi potrebami še vedno narašča. Problemi se zaostrujejo tudi v otroškem varstvu, zaposlovanju, izobraževanju... V zadnjih dveh mesecih so intenzivno tekale priprave na gradnjo nekaterih investicij iz družbenega plana. Tako je pripravljena projektna dokumentacija za mladinski dom Malči Belič, pridobljena je zemljišče, v teku je pridobivanje lokacijske odločbe. Vsa potrebna dokumentacija je pripravljena za nadzirdavo in dozidavo OŠ Primož Trubar v Velikih Laščah.

Vendar je zaradi znane finančne problematike vprašljivo, ali bo moč zaključiti finančno konstrukcijo še v tem letu. Do tretje faze so zgrajeni in zaprti prostori zdravstvene postaje Ig. Dokončanje objekta je odvisno od finančnih sredstev.

v nekrolog zapisal predsednik slovenske borbovske organizacije Bojan Polak-Stjenka. »Boj uporne Ljubljane v letu 1941 in pozneje ne bi mogel biti tako učinkovit, če ga ne bi vodili ljudje, kakršni je bil Ivo Svetina. Ilegala s svojimi neštetiimi pastmi je terjala izbruh dar opazovanja in spoznavanja, zrele razmisleke, naglo odzivnost in naposled pogumno, sleherni tveganje, sprejemajočo, dosledno in disciplinirano izvedbo načrta. Leta 1944 je bil sekretar ljubljanskega partijskega komiteja in sekretar odbora OF in tako illegalni župan naše Ljubljane. Še istega leta je po nalogah CK KP Slovenije odšel na osvobodeno ozemlje. Leta 1946 je v Trstu vodil jugoslovansko komisijo za prevzem teritorija, v Kopru je deloval na vojni upravi kot svetnik. Po osvoboditvi je opravljal vrsto odgovornih nalog v OZNI, pa tudi številne pomembne funkcije v družbenopolitičnem življenju. Bil je član CK KP Slovenije in glavnega odbora OF ter SZDL Slovenije, poslanec Slovenske ljudske skupščine. Med številnimi odlikovanji izpostavimo spomenico 1941, zlato plaketo Ilegalca – red jugoslovanske zastave z lentjo.

Več let je vestno in prizadevno vodil odbor medvojnih aktivistov OF za Ljubljano, se v okviru možnosti in zdravja vključeval v delo na terenu, v Trnovem.

Izteklo se je še eno življenje revolucije, ki je pustilo za seboj trajen pečat. Tine Kristan – njegov tovariš – mu je v slovo zapisal resnico – če ne bi bilo ljudi njegovega kova, srca in značaja, ne bi bila Ljubljana naše prvo mesto heroj po osvoboditvi!

BILI SO MED NAMI

Ivo Svetina

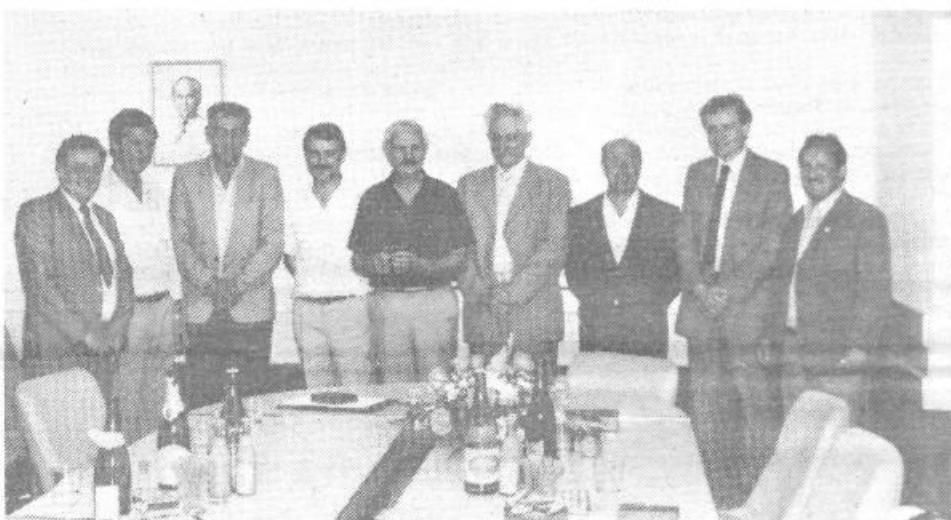
V prvih julijskih dneh je ugasnilo življenje Iva Svetine – neutrudnega družbenopolitičnega delavca, predvojnega komuniste in revolucionarja. Rodil se je pred 80 leti v Trstu od koder ga je življenjska pot preko Žirovnice in Zagorja popeljala v njegovo in našo Ljubljano. Kot 25-letnega ga je leta 1933 Edvard Kardelj sprejel v partijo in mu zaupal delo na obnavljanju partijske organizacije na območju Gorenjske. A kmalu so ga zaradi ilegalnega dela zaprli za 11 mesecev. Po tem je aktivno nadaljeval z ilegalnim delom v partiji ter z zbiranjem delovnih ljudi v ljudsko frontno gibanje. Z začetkom okupacije pa je njegovo ime in delo postalo tesno povezano z organizacijo in delom varnostno obveščevalne službe OF. Če je kdo, ki je bil Ivo Svetina illegalen borec, ki je imel in ki je izkazal te zmožnosti, mu je

TA MESEC V SKUPŠČINI

Seje vseh treh zborov občinske skupščine bodo v sredo 28. septembra.

Delegati bodo obravnavali:

- Zdravstveno varstvo prebivalcev občine Ljubljana Vič-Rudnik (skupno z delegati občinske zdravstvene skupnosti kot četrtim zborom)
- Informacijo o poslovanju OZD v prvem polletju 1988
- Predlog za sprejem ureditvenih sklepov v DO Zmaga
- Osnutek odloka o sprejemu lokacijskega načrta za vodovod Turjak in vodovodni sistem Dobropolje
- Osnutek odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o davkih občanov
- Osnutek odloka o spremembi odloka o občinskih upravnih taksah na območju občine Ljubljana Vič-Rudnik
- Predlog odloka o prenehanju veljavnosti odloka o organizaciji, ureditvi in poslovanju veterinarsko-higienske službe
- Na dnevnem redu bodo tudi pomembnejše točke za zasedanje Skupščine mesta Ljubljane, ki bo 6. oktobra in sicer:
- Informacija o tekočih gospodarskih gibanjih v Ljubljani in prestrukturiranju gospodarstva
- Poročilo skupščine komunalne skupnosti ljubljanskih občin o uresničevanju nalog v letu 1988 in program pomembnejših nalog za leto 1988
- Nadaljnji razvoj srednjega šolstva v Ljubljani s poročilom o uresničevanju programa investicijsko-prenoviteljskih del na ljubljanskih srednjih šolah v obdobju 1986–1988.

Državna odlikovanja našim zaslužnim občanom

Predsednik skupščine občine Peter Vrhunc je v prostorih občinske skupščine 30. junija izročil visoka državna odlikovanja nekaterim zaslužnim občanom naše občine. Stane Žerovnik je prejel

Red republike s srebrnim vencem, Alojz Brdavs je prejel Red zaslug za narod s srebrnimi žarki, Marjan Stanovnik, Leopold Suhadole, Marija Valant in Drago Žagar so prejeli Red zaslug za narod s srebrno zvezdo, Dušan Milič in Petar Paradžik pa sta prejela Red dela s srebrnim vencem. Stan-ko Oven pa je prejel Medaljo za vojaške zaslu-ge. D. E.

prejeli smo pismo

O Kunstlerjevi kovačiji

Po Zakonu o tisku ste dolžni objaviti naš odgovor na članek ZAKAJ TAKO »Kovačija ali Centralna tehnična knjižnica« novinarke Janje Domitrovič, objavljenem v glasilu NAŠA KOMUNA št. 9/10 – 28. junij 1988 na strani 2. Zahtevamo objavo našega odgovora v celoti, zaradi netočnih trditvev v tem članku.

Res, zakaj tako?

Zakaj se postavljata dilema »Kunstlerjeva domačija ali Centralna tehnična knjižnica«, zakaj bi morala nekemu nastati škoda? Zakaj ne razmišljate drugače: »Kunstlerjeva kovačija in CTK«.

Kunstlerjeva kovačija stoji že sto let. Redno je delovala do leta 1958. Ni se torej »pojavi« kar naenkrat. Zazidalni načrt, po katerem naj bi se na zemljiščih Kunstlerjeve kovačije in sosednjih objektov gradila nova Centralna tehnična knjižnica (CTK) je bil na občini Vič-Rudnik sprejet leta 1965. V času sprejemanja tega zazidalnega načrta, prizadetih lastnikov ni nihče obvestil ali pa spraševal za mnenje. Zato za zazidalni načrt sploh nismo vedeli. V letu 1981 je občina le podaljšala veljavnost tega starega zazidalnega načrta.

V postopkih sprejemanja in podaljševanja tega zazidalnega načrta za CTK ni nihče preverjal kakšni so objekti, ki jih ta zazidalni načrt uničuje. Nikoli ni bil opravljen strokovni ogled objektov in ovrednotena njihova spomeniška vrednost, čeprav je to nujen predpogoj za izdelavo zazidalnega načrta, posebej tam, kjer se obravnavajo deli starega mestnega ambienta. Nečrt je bil izdelan po načelu, ki je veljalo v povojnih letih: vse kar je staro se mora porušiti, da se zgradi novo. V svetu, kot tudi pri nas, smo kmalu spoznali kakšno nepopravljivo škodo povzroča tak način načrtovanja našim mestom, krajini in zgodovini. Zato so se strokovnjaki odločili za drugačno načelo: novogradnje ob premišljenem upoštevanju in spoštovanju starega. Žal se v občini Vič-Rudnik še niso zavedli nepopravljivosti svojih starih rušnin načel.

V nasprotju z vsem dogajanjem okrog zazidalnega načrta, smo lastniki Kunstlerjeve kovačije prejeli uradno potrdilo Univerze, da se naša posest ne bo več uporabljala niti za gradnjo univerzitetnih objektov, niti za gradnjo knjižnice. To potrdilo smo prejeli zato, ker so nam brez

vsakega obvestila in nadomestila pred tem že odvzeli 1200 m² zemljišča pripadajočega Kunstlerjevi kovačiji – za gradnjo FAGG, ki je na tem zemljišču že zgrajena.

Da namerava občina Vič-Rudnik razlastiti in porušiti našo kovačijo in vse sosednje objekte smo bili seznanjeni z uradnimi dopisi v prvi polovici leta 1987.

Ker gre za skupino objektov nekdanje, zelo pomembne, vojaške (furmanske) postaje ob vstopu v mesto s tržaške strani, smo o nameri občine Vič-Rudnik obvestili strokovno javnost. Zato so strokovnjaki iz uglednih republiških ustanov, po ogledu teh stavb in zemljišč poslali svoja mnenja. O pomenu Kunstlerjeve kovačije in sosednjih stavb in proti rušitvi le-teh govore vsa poslana strokovna mnenja. Prejeli so jih tudi organi občine Vič-Rudnik.

Prav gotovo je zanimivo, da razpolaga občina Vič-Rudnik še z drugimi za gradnjo CTK ugodnejšimi nezazidanimi zemljišči, ki so v celoti njena izključna last, pa vseeno vztraja na tej lokaciji. Pa tudi na tej lokaciji ni nujno, da se rušijo stare zanimive zgradbe, ker je med njimi še vedno dovolj prostora da se lahko zgradi CTK. Ni nujno torej, da komurkoli nastane škoda. Gre za pripravljenost ali nepripravljenost tistih, ki odločajo, da poiščejo primerne rešitve.

Razumljivo je, da se lastniki borimo za našo kovačijo. Že osemdeset let Kunstlerjevi rodovi s pridnostjo, odredkanjem in skrbjo vzdržujemo objekte in zemljišče naše kovačije. Ker se zavedamo njenega pomena, se je ohranila v tako dobrem stanju. Zato si tudi z vsemi silami prizadevamo, da se, taka kot je, ohrani tudi v bodoče.

Milka Badjura, roj. Kunstler

Marij Čotar

Lepi pot 1, Ljubljana

Odgovor na dopis tov. Milke Badjura in Marija Čotarja z dne 24. 7. 1988

V zvezi z dopisom je Komite za družbene dejavnosti kontaktna z organizacijami in organi, ki so bodisi v dopisu navedeni ali pa so imeli ustrezne podatke in je dobil na posamezne navedbe iz dopisa naslednje odgovore.

Komite za urejanje prostora je odgovoril na del, ki se nanaša na sprejemanje prostorskih dokumentov ter varovanje starega mestnega ambienta: (ods. 2. 3):

Za območje med Jamovo, Groharjevo, Tržaško cesto in Lepim potom je Mestni svet Ljubljane v skladu s takrat veljavnimi predpisi Zakona o uporabi zemljišč za gradbeno namene (Ur. l. SRS, št. 13/56) in Zakona o urbanističnih projektih (Ur. l. SRS, št. 22/58) v letu 1965 sprejel zazidalni načrt za odlokom o potrditvi urbanistične dokumentacije (Glasnik 7/65).

Horjul je praznoval

25 let neke krajevske skupnosti najbrž ni ravno kratka doba. Še zlasti ne, če gre za krajevno skupnost, ki se otepa prav z vsemi težavami – od komunale, pa tja do prevelike krajevske razdrobljenosti.

V tem duhu so letošnjega 3. julija v slikoviti Podolnici pri Horjulu sklenili večdnevno praznovanje 25-letnice KS Horjul, ki je hkrati sovpadalo tudi z vsakoletnim krajevnim praznikom – »6. julijem«.

Med prvimi je gostom na osrednji proslavi, ki sta se je udeležila tudi predsednik predsedstva **Janez Stanovnik** in častni krajan **Rudolf Hribnik-Svarun** spregovoril predsednik skupščine KS Horjul **Jože Praprotnik**, ki je na kratko orisal pomen praznika, hkrati pa navrgel tudi nekaj hudomušnih drobcev iz ljudskih govorov, češ da jih bo obiskal sam brkati Vuk Karadžić.

»Nisem noben Vuk Karadžić, ampak samo tukajšnji Kroslev svedec,« je enako hudomušno nato vrnil v svojem govoru Janez Stanovnik, ki je sicer doma iz Horjula.

Visoki gost je v povsem preprostem domačem jeziku na kratko obudil spomin na svoje horjulske partizanstvo (»Povsod kamorkoli prideš, pa naj bo v Šentjoštu, na Koreni ali v Zažarju so se spomini na vojne dni...«). »Ni res, da bi bil socializem v krizi,« je med drugim dvignil glas, »je pa res, da tak način gospodarskega in družbenega razvoja, kot smo mu sledili doslej, dolgo ne bo šel več.«

Slavoslovni govornik se je dotaknil tudi neučinkovitosti našega kapitala, ki da se je od 70–80 let poslabšal kar za trikrat, pa inovativnosti, slabega varčevanja

Janez Stanovnik:
»Danes vsi volimo«

in demokracije, ki jo je treba nujno vnesti tudi v naše gospodarstvo. »Poglejte, danes prav vsi volite. Tudi gospodinj, ko greste v trgovino volite. Vzimate le dobro blago, slabega pa odklonite. S tem pripravite izdelovalce, da izdelujejo boljše blago, ali pa gredo v stečaj...«

Prireditve, ki jo je tekoče povezovala **Marta Praprotnik**, a ki so jo od začetka do konca ogrožali temni nevihtni oblaki je kot navadno popestril tudi mešani pevski zbor PD Horjul, recitatorji s **Pavlom Ravnohribom** na čelu pa so recitali nekaj pesmi. Kot običajno, pa so podelili tudi letošnja krajevna priznanja. Ta so dobili:

priznanje »6. julij«: Alojz Skvarča, vaški odbor Podolnica, Štefan Stanovnik, Lado Prebil in Jože Pišek;

bronasto priznanje OF: Silvo Krvina, knjižnica PD Horjul, planinsko društvo Šentjošt, Danilo Fortuna, Peter Jerala in Janko Cepon.

Naslov častnega krajana pa so za dolgoletne zasluge dodelili **Francu Golcu**.

BRANKO VRHOVEC

Rezultati strelskih tekmovanj:

ekipno: 1. LD Šentjošt, 2. LD Horjul, 3. ZRVS Horjul; **posamezniki – odrasli:** 1. Andrej Maček, 2. Janez Pišek, 3. Franc Slabe; **posamezniki – učenci:** 1. Primož Gabrovšek, 2. Miha Kovačič, 3. Rok Tome.

LAŠČANI 11. SEPTEMBRA NA REFERENDUMU

Odločitev za uvedbo samoprispevka

Skupščina KS Velike Lašče je na svoji seji 14. julija sprejela sklep o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka v KS Velike Lašče. Referendum je razpisan za uvedbo samoprispevka v denarju za komunalno urejanje območja krajevske skupnosti.

V zadnjih letih se je v krajevni skupnosti Velike Lašče precej storilo na komunalnem področju (krajna pošta, telefonsko omrežje, gasilski domovi). Žal pa nam gospodarska situacija tega ne more več omogočiti. Kljub težavam je KS iskala možnosti in rešitve za nadaljnji razvoj. Kar leto dni je minilo

Glasovalna mesta

Referendum bo v nedeljo 11. septembra od 7. do 19. ure na naslednjih glasovalnih mestih:

Levstikov dom v Velikih Laščah, Osnovna šola Dvorska vas, Gostilna Drago Hočevar – Mala Slevica 7, Zadrudni dan na Karlovi, Pri Ivanu Kraševcu Podsmreka 6, pri Janezu Gorjupu Kaplanovo 3, pri Sandiju Albertu Opalkovo 14, pri Ivanu Petriču Male Lašče 25, Gasilski dom Rašica.

v pripravi, usklajevanju in odločitvah. Izoblikovala se je tako kot edina možna odločitev o uvedbi krajevskega samoprispevka, saj bi v nasprotnem primeru ostali naši načrti in plani samo zbir potreb in želja.

Program: gradnja mrliških vež in komunalnih objektov

Vrednost programa KS znaša (junjska cena) 202 stari milijardi. S samoprispevkom se bo zbralo 40 starih milijard, od česar bo 10 odstotkov sredstev namenjenih izgradnji dveh mrliških vež v Velikih Laščah – to je 4 stare milijarde; 90 odstotkov (36 starih milijard) pa za asfaltiranje naselij: Rašica, Velike Lašče, Gmajna–Grič–Zazid, Mala Slevica, Dvorska vas, Velika Slevica, Podsmreka, Srobotnik,

Z REFERENDUMOM SE BODO KRAJANI IZREKLI O UVEDBI SAMOPRISPEVKA ZA OBDOBJE 5 LET IN SICER OD 1. OKTOBRA 1988 DO 30. SEPTEMBRA 1993 LETA.

za rekonstruiranje in ureditve cest v naselju Male Lašče, Velike Lašče–Podsmreka, Kaplanovo, Kopar–Poznikovo–Plosovo, cesta v Podkraj, cesta na Brankovo, cesta na Kukmako, Perhajevo, Jakicevo, Hraštinko, cesta Goinje Retje, Malo Slevico–Preska ter izgradnjo vodohrama v Podsmreki in sanacijo vodovoda Karlovica ter izdelavo načrtov za izvedbo kanalizacije v Velikih Laščah.

Torej petino potrebnih sredstev za program bo zagotovljenega iz samoprispevka, ostala sredstva pa bodo zagotovljena iz sredstev programa komunalne skupnosti ljubljanskih občin za obdobje 1986–1990. Skupnosti za ceste in drugih virov.

Krajanji Velikih Lašč se bodo tako z neposrednim izjavljanjem – na glasovnici bodo obkrožili ZA ali PROTI, izrekli za samoprispevek. Če se bo zanj izrekla večina volilnih upravičencev, bo skupščina KS sprejela sklep o njegovi uvedbi. Sredstva se bodo zbirala na posebnem ziro računu pri SDK Ljubljana. Za zbiranje sredstev in izvajanje programa samoprispevka je odgovoren svet KS, ki bo o zbranih in porabljenih sredstvih letno poročal skupščini in zborom občanov.

Krajevna skupnost Velike Lašče pričakuje razumno odločitev tistih krajanov, ki se do danes še niso opredelili za takšen program, kot so ga zastavili vaški odbori in socialistična zveza na zborih krajanov v pripravih za samoprispevek!

Kdo plačuje samoprispevek?

Samoprispevek plačujejo delovni ljudje in občani s stalnim prebivališčem v KS Velike Lašče. Prispevne stopnje so naslednje:

- delavci od čistega osebnega dohodka in nadomestila OD 2 odstotka mesečno,
- upokojeanci – 2 odstotka mesečno,
- samostojni obrtniki – 3 odstotke od dohodka zmanjšane za davke in prispevke,
- obrtniki pavšalisti – 6 odstotkov od odmerjenega davka

– občani, ki kot glavni poklic opravljajo kmetijsko dejavnost – 40 odstotkov od katastrskega dohodka (približno 6 starih milijonov letno).

Samoprispevek plačujejo tudi:

- zdomci iz območja KS Velike Lašče in sicer v letu 1988 10.000 din mesečno, v letu 1989 in dalje pa se znesek mesečno valorizira z rastjo življenjskih stroškov, ki ga letno potrdi skupščina KS.
- Občani, ki sicer nimajo stalnega prebivališča v KS Velike Lašče, imajo pa na tem območju nepremičnine – 10.000 din mesečno v letu 1988, v letu 1989 in dalje pa se znesek mesečno valorizira z rastjo življenjskih stroškov, ki ga letno potrdi skupščina KS.

Nov računalniško vodeni stroj iz Nastra

Potem ko so na novo usmerili proizvodni program in si nadeli primernejše ime, so v Nastru (prej Žičnici) razvili nov računalniško vodeni rezkalni stroj, ki predstavlja malodane revolucionarno novost v naši lesnoobdelovalni tehnologiji.

Novi stroj sistema CNC 1300 je, kot so povedali ob njegovi slavnostni predstavitvi 21. julija v montažni hali Nastra, skoraj v celoti plod domačega dela, saj je bilo razen nekaterih sestavin, ki jih pri nas ni moč dobiti ali pa so preslabe kvalitete, vse narejeno doma.

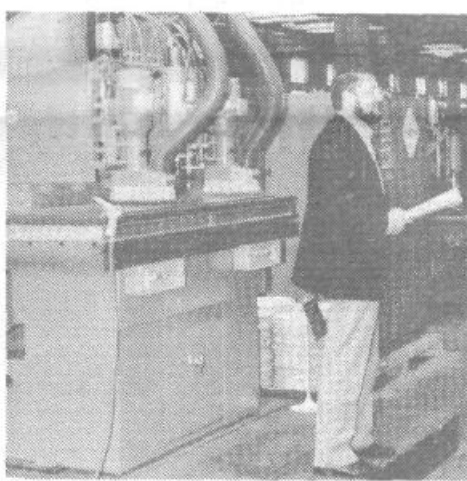
Seveda pa dragocena tehnična novost ni nastala kar čez noč. Ideja za stroj je bila spočeta že leta 1986, pri njegovi uresničitvi pa je izdatno pomagal tudi Razvojni inštitut Slovenijalesa. Temu gre predvsem zasluga za osnovno koncepcijo in konstrukcijo, vse ostalo pa so izdelali v Nastru.

Po besedah direktorja te delovne organizacije **Ivana Hrkača**, bo avtomatizirani stroj utegnil biti zanimiv tako za domače, kot tudi za tuje tržišče. V Jugoslaviji letno uvozimo kakih 10 do 20 takšnih strojev in bi jih potemtakem lahko semkaj prodal vsaj 10 primerkov letno. Še več pa jih mislijo izvoziti na vzhodnoevropsko tržišče in sicer 10 do 20 komadov letno. Kakovostno je stroj vsekakor na zadovoljivi ravni za kaj takega, vprašljiva je samo cena.

»Stroj dejansko ustreza najvišji svetovni tehnologiji in je na enakem kakovostnem nivoju kot kjerkoli drugje v razvitem svetu,« pravi Ivan Hrkač. »Zdaj se z možnimi tujimi firmami dogovarjamo celo za skupne naložbe za

proizvodnjo, a se žal še vedno zapleta okrog pravnega statusa.«

B. VRHOVEC

Ta odlok je bil v veljavi do leta 1981, ko je Skupščina občine Ljubljana Vič-Rudnik na podlagi Zakona o urbanističnem planiranju (Ur. l. SRS, št. 10/67 in 27/72) in opredelitev v Generalnem planu urbanističnega razvoja mesta Ljubljane sprejela spremembo in dopolnitev zazidalnega načrta za del območja VI 6 – Centralna tehnična knjižnica in II. faza gradbenega oddelka FAGG z odlokom, objavljenim v Uradnem listu SRS, št. 1/81.

Sprejem zazidalnega načrta ni posamična zadeva, ki bi se reševala po Zakonu o splošnem upravnem postopku, kar pomeni, da bi moral biti v postopku soudeležen vsak občan, ki ga tangira zazidalni načrt.

Odlok o sprejemu zazidalnega načrta je splošni akt, ki se je sprejemal po zakonu o urbanističnih projektih, ki je veljal do leta 1967, od leta 1967 pa po zakonu o urbanističnem planiranju. Po teh zakonih je predpisana obveza, da se osnutek zazidalnega načrta javno razgrne. V tem postopku imajo občani in njegovi zainteresirane organizacije in organi pravico, da dajo svoje pripombe in predloge.

V tem postopku lastniki kovačije niso podali pripomb oziroma predlogov.

Oba uvodoma navedena odloka sta bila sprejeta na podlagi v času sprejetja veljavnih zakonov. Zadevo je obravnavalo tudi Ustavno sodišče SRS, ki je ugotovilo, da veljavni zazidalni načrt ni v nasprotju z Zakonom.

Zazidalni načrt iz leta 1965 je po programu vseboval nove lokacije Fakultete za arhitekturo in gradbeništvo, medtem ko je sprememba in dopolnitev zazidalnega načrta iz leta 1981 predvidela le II. fazo Gradbene fakultete laboratorij, opustila lokacijo oddelka za arhitekturo ter predvidela lokacijo Centralne tehnične knjižnice. Iz navedenega sledi, da v sprejeti in veljavni spremembi in dopolnitvi zazidalnega načrta ne gre samo za enostavno podaljšanje zazidanega načrta iz leta 1965, pač pa za bistveno drugačno vsebino.

Glede preverjanja in rušenja obstoječega fonda pa je bilo ugotovljeno, da v letu 1973 s strani Ljubljanskega zavoda za spomeniško varstvo izdelana spomeniška karta s seznamom zavarovanih kulturnih in naravnih spomenikov ter območij v občini Ljubljana Vič-Rudnik ni vsebovala evidentiranega objekta kovačije niti samega širšega območja. Ker navedena lokacija ni bila razglašena za kulturno tehnični spomenik ob sprejemanju družbenih planov občine in prostorskih izvedbenih načrtov, niti ni bil predlagan postopek za takšno razglasitev je jasno, da v zazidalnem načrtu in njegovi spremembi kovačija ni bila tretirana kot zavarovan kulturno tehnični spomenik.

V zvezi z inventarizacijo in valorizacijo obravnavanega območja je bila sicer izdelana raziskovalna naloga, na tej osnovi pa tudi recenzija te naloge, o kateri so že poročala sredstva javnega obveščanja.

Lokacija Centralne tehnične knjižnice je bila izbrana in sprejeta na osnovi preverbe širšega prostora. Izkazalo se je, da leži v primernem središču gravitacije vseh tehničnih visokih šol. Torej ne gre za pripravljenost ali nepripravljenost tistih, ki odločajo, da poiščejo primerne rešitve, temveč za iskanje najoptimalnejših rešitev.

Komite za družbene dejavnosti je pridobil tudi ustrezni dokument, ki dokazuje, da je bila odločba o odškodnini izdana 11. 9. 1963. leta. Izdal jo je oddelek za finance Občine Ljubljana Vič-Rudnik. Odločba je bila izročena tov. Mariji Kunstler. Sredstva v višini 460.400 din so bila nakazana 2. 10. 1963. leta. Za dvig sredstev je tov. Kunstler Marija pooblastila svojo hčerko Čotar Jelko. Fotokopija dokumenta je na razpolago na Komiteju za družbene dejavnosti.

Glede trditve, da je Univerza dala uradno potrdilo, da se posest Kunstlerjevih ne bo več uporabljala niti za gradnjo univerzitetnih objektov, niti za gradnjo knjižnice smo zahtevali odgovor od navedene organizacije. Dne 28. 8. 1988 nas je FAGG pisмено obvestil, da dosedaj ni dal nikakršne izjave, da odstopa od uporabe dodeljenih zemljišč za gradnjo svojih objektov ali knjižnice. Po priloženih dokumentih pa je razvidno, da je že leta 1969 FAGG, zaradi preeče prostorske stiske CTK, ponudil knjižnici, da vriše v načrt nezazidanega prostora za novo fakulteto svoje želje za lokacijo nove knjižnične zgradbe. Pripravljen je bil študijski projekt, ki ga je 23. 4. 1971 obravnavala komisija za zazidalni načrt na navedenem območju, ga sprejela in predložila v obravnavo in sprejem Občini Ljubljana Vič-Rudnik ter Skupščini mesta Ljubljana. Nadaljnje sprejemanje urbanistične dokumentacije je opisano v odgovoru Komiteja za urejanje prostora in varstvo okolja.

Na koncu bi še dodali, da je ne glede na navedeno bila izdana 21. 7. 1988 odločba o začasnem razglasitvi objekta Kunstlerjeve kovačije za kulturni in zgodovinski spomenik. Izdal jo je Komite za družbene dejavnosti in velja za dobo 6 mesecev. Namen odločbe je, da se pridobi čas in temeljito preveri zgodovinska vrednost navedenih objektov.

Dodatno zbrani podatki ter recenzija raziskovalne naloge Kunstlerjeve kovačije in kolarstvo namreč prinašajo nekatere nove podatke o tem kompleksu, ki se razlikujejo od navedb v elaboratu.

KOMITE ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI

Gradnja knjižnice

Tik pred zdajci, ko bi morali po 30-letni borbi za gradnjo knjižnice začeti graditi, so se pojavili posamezniki

Kdo ne plačuje samoprispevka?

Ne plačujejo ga prejemniki socialnovarstvenih pomoči, torej se ne plačuje od priznavalnin, invalidnin in drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dohodka za pomoč in postrežbo, od pokojnin, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo (321.733 din v avgustu 1988), od starostne pokojnine kmetov (85.000 v avgustu 88), od štipendij učencev in študentov ter od nagrad, ki jih le ti prejema iz delovne prakse.

Samoprispevek se ne plačuje od OD delavcev, ki ne presega zneska OD, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca plačanega z zakonom.

V izjemnih primerih lahko zavezanec zaprosi za oprostitve plačevanja. O teh zahtevkih bo odločil Svet KS na podlagi mnenja Centra za socialno delo.

ki ali celo ustanove, ki v eni ali drugi obliki in obsegu ugovarjajo začetku gradnje na že vrsto let izbrani mikro lokaciji, to so: Tija Badjura – magister arhitekture, Marij Cotar, Vladimir Kavčič – predsednik Republiškega komiteja za kulturo, Tehnični muzej Slovenije, Braco Mušič – magister in podpredsednik Skupščine mesta, Slovenski etnografski muzej, prof. dr. Nace Šumi, Tadej Brate dipl. inž. in samostojni svetovalec za tehnično dediščino Zavoda Slovenije za varstvo naravne in kulturne dediščine ter dr. Janez Bogataj in še kdo?

Iz članka dr. Draga Medveda je razvidno, da je magister Tija Badjura verjetno po službeni dolžnosti naprosila vse zgoraj navedene posameznike in ustanove, da ji pomagajo pri reševanju Kunstlerjeve kovačije, kolarstva, gostilne, furmanskih hlevov, kegljišča, dvorišča itd., da jih ne bi podirli ob gradnji Tehnične knjižnice ali sicer, temveč, v celoti ohranili našim potomcem kot izjemno tehnično dediščino.

Ne moremo razumeti, da toliko posameznikov in ustanov ni vedelo, kje in kako bomo gradili novo Tehnično knjižnico, ko se je tekom let v stoterih člankih in skicah obveščalo javnost o napovedani gradnji. Res je, da je družba odlagala gradnjo z lokacije na lokacijo, iz plana v plan in to iz leta v leto, toda kulturna Ljubljana, najmanj pa zgoraj našti bi morali pravočasno in po svoji službeni dolžnosti ugovarjati makro oz. mikro lokaciji novega objekta.

Prav gotovo so in še bodo projektanti z veseljem delali nove in nove zazidalne načrte, pa tudi nove in nove projekte, ki so šli skozi množico rešit in javnih razgrnitvev in obravnav, predno je občina dala zeleno luč za samo gradnjo. Trdim, da je občina izvršila vse svoje uradne postopke zadovoljivo in da so se le zgoraj našti ugovorniki pojavili verjetno prepozno, ali da so celo nekatere povsem odgovorne in zadolžene ustanove zatajile in gradnjo niso vzele resno, ker gradnjo leto za letom odlagamo.

Ker je s takšnimi postopki resno ogrožena Tehnična knjižnica, vabim novinarja tov. Draga Medveda, da javno sporoči, kdo je v danem primeru kaj zagrešil in kdo naj prevzame sedaj odgovornost za začetek gradnje. Istočasno pa čutim dolžnost javnosti povedati, da zahteva gradnja tramvajev po Tržaški cesti takojšnje rušenje gostilne, ki jo sedaj dodatno ščitijo zgoraj našti ugovorniki. Ob sedaj že večletnem odlaganju vseh negospodarskih objektov pa trdim, da bo nova Tehnična knjižnica visoko gospodarski in kulturni objekt Slovenske identitete, ki se je ne sme več odlagati, saj že vrsto let nismo nič zgradili, pa le še živimo. To pa za nas Slovence ni opravičljivo!

CIRIL STANIČ

Skupine delegatov so obravnavale stanje na področju črnih gradenj v občini Ljubljana Vič-Rudnik, ki postaja vse bolj zaskrbljujoče in problematično z vidika urejanja prostora, komunalne ureditve, poselitvene politike... Zahteva vseh je bila, da se temu vprašanju tudi v plan-skih aktih republike da ustrezen poudarek. Skupine delegatov so dale 20. julija 1988

delegatsko pobudo republiški skupščini o črnih gradnjah

Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Uradni list SRS, št. 18/84) v VII. poglavju sicer predpisuje inšpekcijsko nadzorstvo nad izvajanjem tega zakona, vendar v praksi ugotavljamo naslednje pomanjkljivosti:

A. Za inšpekcijske postopke veljajo določila zakona o splošnem upravnem postopku, kar pomeni striktno spoštovanje vseh rokov, postopkov vročanja in pritožbenih rokov. V praksi pa to pomeni, da investitor, v kolikor ne sprejema določb in izkorišča vsa pravna sredstva pritoževanja, zelo pridobi na času, tako da lahko objekt »na črno« zgradi praktično do konca, ko inšpekcijski ukrepi (odstranitev) šele postanejo pravnomočni.

B. Problematika izvajanja inšpekcijskih ukrepov (odstranjevanje). Ugotavljamo, da se nezakonito zgrajeni objekti ne odstranjujejo, čeprav so inšpekcijski postopki zaključeni in je odstranitev odredjena. Inšpekcijske službe krivdo za neizvajanje ukrepov pripisujejo dejstvu, da konkretno v Ljubljani ni gradbene ekipe, ki bi bila pripravljena to delo prevzeti.

Predlagamo, da bi zakonodajalec preveril možnost poenostavitve inšpekcijskih postopkov tako, da ne bi bili vezani na ZUP, pač pa naj bi se uporabila možnost, kot je že opredeljena v zakonu o stanovanjskih razmerjih v primerih nasilne vselitve.

Predlagamo tudi, da bi se razmislilo o možnosti, da bi bila urbanistična inšpekcija urejena samo na nivoju republike, čeprav bi bili inšpektorji dislocirani po občinah. S tako ureditvijo bi bil močno zmanjšan vpliv lokalnih faktorjev, pa tudi lažje bi bilo organizirati ekipe za odstranjevanje črnih gradenj.

Menimo tudi, da je potrebno zelo poostri kaznovorno politiko, ki ne bi smela upoštevati vseh vrst olajševalnih okoliščin pač pa bi morala temeljiti na dejstvu, da nezakonit poseg povzroči ne samo škodo urbanizmu, pač pa tudi naravi in končno celotni družbi.

VODJE SKUPIN

Franci Bašar, Lea Oražem,

Marjeta Šentjanc, Jože Zakonjšek